

Sygn. akt III U 21/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny – Okręgowy w T. Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SSO Wojciech Paluch

-

Protokolant: sekr. sąd. Mariola Książka

przy udziale -

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2013 roku w Tarnobrzegu

sprawy **J. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w R.**

o prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek J. G.

od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w R.

z dnia 19 listopada 2012 roku znak: ENMS/6/035032432

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. G. prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach począwszy od dnia 3 października 2012 r.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy J. G. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

Sygn. akt III.U. 21/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 kwietnia 2013r.

Decyzją z dnia 19.11.2012r. znak: ENMS/6/035032432 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpoznaniu wniosku J. G. z dnia 03.10.2012r. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury. Jako podstawę prawną decyzji powołał ustawę z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (j.t. Dz. U. z 2009r., Nr.153, poz.1227) oraz Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U., z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Uzasadniając wyjaśnił, że zgodnie z art. 184 powołanej ustawy w związku z § 4 rozporządzenia, ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r. prawo do emerytury przysługuje, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzny,

- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego,
- rozwiązał stosunek pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem,
- na dzień 01.01.1999r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Organ rentowy podniósł, że wnioskodawca nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach. Wskazał, że nie uznał okresu zatrudnienia wnioskodawcy od dnia 02.08.1976r., do dnia 31.10.1982r. oraz od dnia 01.03.1983r. do dnia 31.12.1998r. w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym S. A. w M. jako pracy w warunkach szczególnych (z wyłączeniem okresu zatrudnienia na budowie eksportowej w Libii w okresie od dnia 13.06.1985r. do dnia 22.01.1985r.), ponieważ praca na stanowisku kierownika robót, kierownika budowy i z-ca kierownika budowy wyklucza pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy stanowiskach roboczych. Ponadto organ rentowy podniósł, że praca na stanowisku kierownika jest pracą w warunkach szczególnych o ile jest wykonywana stale w środowisku szkodliwym bezpośrednio przy stanowiskach roboczych, a obowiązki wnioskodawcy jako kierownika nie obejmowały innych dodatkowych czynności o charakterze administracyjno – biurowym. Dodał również, że na dzień 01.01.1999r. odwołujący się udowodnił 26 lat i 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Od powyższej decyzji J. G. złożył w dniu 04.01.2013r., odwołanie, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Uzasadniając podał, że nie wykonywał żadnych czynności o charakterze administracyjno – biurowym, ponadto w okresie zatrudnienia pracował na stanowiskach kierowniczych bezpośrednio przy pracach budowlanych i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 10.01.2013r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał stanowisko zajęte w sprawie. Dodał również, że wnioskodawca należy do OFE i złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa, ponadto ma udokumentowane 26 lat i 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych, lecz nie udowodnił wymaganych 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił i zważył co następuje:

Wnioskodawca J. G., urodził się (...) Posiada uwzględniony przez organ rentowy na dzień 01.01.1999r. okres składkowy w wymiarze 25 lat, 10 miesięcy i 5 dni oraz okres nieskładkowy w wymiarze 2 miesięcy i 8 dni, łącznie 26 lat i 13 dni.

W przedmiotowej sprawie sporne pomiędzy stronami było nie zaliczenie do pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym S. A. w M. od dnia 02.08.1976r., do dnia 31.10.1982r. oraz od dnia 01.03.1983r. do dnia 31.12.1998r., a tym samym nie wykazanie przez wnioskodawcę 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze - brak spełnienia wszystkich przesłanek uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku.

J. G. po raz pierwszy z wnioskiem o emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym w związku z pracą w warunkach szczególnych wystąpił w dniu 03.10.2012r. Przedłożył wówczas m.in. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w którym zaświadczono, że wnioskodawca w okresach od dnia 02.08.1976r., do dnia 31.10.1982r., od dnia 01.03.1983r. do dnia 14.02.1999r. oraz od dnia 01.03.2001r. do dnia 31.05.2001r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko – techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są wymienionym w wykazie A dziale XIV poz. 24 pkt. 1 załącznika nr 3 do Zarządzenia Nr 9

Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 01.08.1983r., w sprawie wykazu stanowisk pracy w budownictwie na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. Urz. MBiPMB Nr 3, poz. 6).

(dowód: akta organu rentowego).

Wnioskodawca J. G. w okresie od dnia 01.09.1972r. do dnia 28.02.1974r. pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w J. na stanowisku technika budowy.

Następnie odwołujący się w okresie od dnia 01.03.1974r. do dnia 01.12.1974r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Sp. z o. o. w S. jako majster budowy.

W okresie od dnia 01.12.1974r. do dnia 31.07.1976r. pracował w (...) Spółdzielni Budownictwa (...) w Z. na stanowisku kierownika grupy robót.

Kolejno w okresie od dnia 02.08.1976r. do dnia 31.03.2004r. wnioskodawca zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym S. A. w M.. Od dnia 02.08.1976r. do dnia 30.09.1979r. J. G. rozpoczął pracę w w/w przedsiębiorstwie na stanowisku zastępcy kierownika budów. Następnie w dniu 01.10.1979r. został przeniesiony na stanowisko kierownika robót, na którym pozostał do dnia 31.03.1981r. W okresie od dnia 01.04.1981r. do dnia 15.01.1982r. wykonywał pracę kierownika budowy Kierownictwa Budownictwa Mieszkaniowego. Kolejno wnioskodawca w okresach od dnia 16.01.1982r. do dnia 31.10.1982r., od dnia 01.03.1983r. do dnia 14.02.1999r. pracował na stanowisku kierownika budowy. J. G. w dniu 01.11.1982r. został skierowany do D. Wykonawstwa, gdzie pozostał do dnia 28.02.1983r. Następnie w okresie od dnia 15.02.1999r. do dnia 10.05.1999r. odwołujący się wykonywał funkcje kierownika budowy oraz kierownika kontraktów. Wnioskodawca pracował jeszcze na stanowisku kierownika kontraktów w okresach od dnia 11.05.1999r. do dnia 28.02.2001r. oraz od dnia 01.06.2001r. do dnia 31.08.2002r. Ostatnią funkcją jaką wykonywał odwołujący się było stanowisko kierownika projektu w okresie od dnia 01.09.2002r. do dnia 31.03.2004r. Podczas pracy w w/w Przedsiębiorstwie wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego w okresach od dnia 17.08.1985r. do dnia 31.08.1985r., od dnia 01.09.1985r. do dnia 09.09.1985r. 01.10.1986r., 17.03.1990r., 30.04.1990r., 02.05.1990r., 04.05.1990r., od dnia 27.01.1992r. do dnia 28.01.1992r., 21.03.1992r., 21.04.1992r., od dnia 08.11.1993r. do dnia 21.11.1993r., 04.06.1994r.

Podczas kilkumiesięcznej przerwy w pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym S. A. w M. odwołujący się pracował na budowie eksportowej w Libii w okresie od dnia 13.06.1984r. do dnia 22.01.1985r. na stanowisku majstra budowy.

W okresie od dnia 01.04.2004r. do dnia 31.08.2012r. wnioskodawca prowadził własną działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...)

W okresach pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym na stanowiskach: zastępca kierownika budowy i kierownik budowy wnioskodawca kierował pracami montażowymi i przy wznoszeniu bloków z wielkiej płyty tj. pracami przy wykonywaniu wykopów, fundamentów i montażu poszczególnych kondygnacji z wielkiej płyty i wykonywaniu stropów z płyt żelbetowych. Wnioskodawca nie posiadał pomieszczenia w biurcu przedsiębiorstwa, miał tylko prowizoryczne pomieszczenie w baraku na terenie budowy, w którym faktycznie tylko się przebiegał. Ponadto jako zastępca kierownika oraz kierownik budowy wykonywał swoje czynności stale i bezpośrednio przy stanowiskach pracy pracowników fizycznych tj. przy stanowiskach pracy betoniarzy, montażystów, spawaczy, operatorów koparek i spycharek, dekarzy, kierowców samochodów ciężarowych tj. wywrotek, którymi wywożono ziemię i którymi przywożono płyty oraz elementy konstrukcyjne na budowę. Do zadań wnioskodawcy jako zastępcy i kierownika budowy należało osobiste sprawdzenie spawów na żelbetowych stropach, przy żelbetowych ścianach, prawidłowość montażu konstrukcji stalowych, prawidłowość poziomów stropów, prawidłowość wykonania zbrojeń, betonowania. Odwołujący się musiał każdorazowo sprawdzić prawidłowość spawów jeszcze przed zabetonowaniem.

Razem z wnioskodawcą w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym pracowali świadkowie: W. K., C. P., A. K. oraz R. T..

Świadek K. pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w latach 1978 – 1984 i w latach 1996 – 2000 w charakterze majstra budowy. Zeznał, że wnioskodawca był jego przełożonym jako kierownik budowy oraz pracowali na tych samych budowach. Świadek wskazał, że odwołujący się nadzorował prawidłowość robót na budowie bezpośrednio przy stanowiskach pracy pracowników betoniarzy, zbrojarzy, cieśli, monterów konstrukcji żelbetowych na wysokości. Ponadto zeznał, że wnioskodawca jako kierownik budowy miał pomieszczenie biurowe razem z majstrami w prowizorycznym kontenerze na budowie i tam dokonywał wpisów w dzienniku danej budowy, co trwało kilka minut oraz żadnej innej dokumentacji nie sporządzał.

Świadek C. P. pracował w latach 1969 – 2005 w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym kolejno jako majster, zastępca kierownika budowy i kierownik budowy. Świadek zeznał, że przez pewien okres pracował razem z wnioskodawcą na tej samej budowie, ponadto charakter pracy odwołującego się i charakter pracy świadka, jako kierownika budowy były tożsame. Wskazał, że każdy kierownik budowy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym pracował bezpośrednio na budowie, na której zajmował się organizacją budowy i nadzorowaniem prac budowlanych bezpośrednio przy stanowiskach pracy pracowników budowlanych tj. betoniarzy, zbrojarzy, cieśli, murarzy, monterów konstrukcji stalowych i żelbetowych na wysokości, operatorów dźwigów, operatorów spycharek i operatorów koparek. Kierownik budowy prowadził tylko dziennik budowy, nadzorował przestrzeganie przepisów bhp, współpracował z inspektorem nadzoru ze strony inwestora. Ponadto zeznał, że do opracowywania projektów budowlanych, kosztorysów i zamówień materiałowych były powołane w przedsiębiorstwie odrębne służby, które funkcjonowały w biurze w siedzibie firmy. Kierownik budowy miał tylko przydzielony prowizoryczny kontener na budowie, w którym odbywał narady z majstrami i dokonywał wpisów w dzienniku budowy.

Świadek A. K. w latach 1976 – 2000 pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym na stanowisku majstra budowy i zastępcy kierownika budowy. Zeznał, że wnioskodawca był jego przełożonym jako kierownik budowy oraz pracowali na tych samych budowach. Świadek wskazał, że całość dokumentacji technicznej, projektowej, kosztorysowej i zamówień materiałowych była opracowywana przez wyspecjalizowane służby przedsiębiorstwa, które urzędowały w biurze firmy w M.. Świadek wskazał, że kierownik budowy prowadził dziennik budowy, w którym dokonywał wpisów o poszczególnych robotach, wpisów tych dokonywał w prowizorycznym kontenerze na terenie budowy, który był przydzielony również majstrom. Zeznał również, że wnioskodawca każdego dnia pracował stale w pełnym wymiarze czasu pracy i bezpośrednio przy stanowiskach robotników budowlanych tj. zbrojarzy, betoniarzy, cieśli, dekarzy, monterów konstrukcji żelbetowych na wysokości, spawaczy, operatorów dźwigów, koparek i innych ciężkich maszyn budowlanych.

Świadek A. K. w latach 1976 – 2006 pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w charakterze inspektora bhp i kierownika działu bhp. Zeznał, że miał kontakt służbowy z wnioskodawcą w czasie kontroli budów w kierunku przestrzegania przepisów bhp. Świadek wskazał, że odwołujący się jako kierownik budowy wykonywał swoje czynności bezpośrednio na budowie przy stanowiskach pracy pracowników budowlanych wykonujących prace w warunkach szczególnych tj. betoniarzy, zbrojarzy, cieśli, spawaczy, monterów konstrukcji żelbetowych na wysokości, malarzy konstrukcji na wysokości, dekarzy. Zeznał, że rolą każdego kierownika budowy był bezpośredni nadzór nad pracami na budowie, natomiast w siedzibie firmy w M. były służby administracyjne, które opracowywały dokumentację projektową, budowlaną – wykonawczą, kosztorysową i zajmowały się zaopatrzeniem materiałowym.

(dowód: akta organu rentowego dot. wnioskodawcy, akta osobowe wnioskodawcy, zeznania świadków: W. K., C. P., A. K. oraz R. T., dowód z przesłuchania wnioskodawcy w trybie art. 299 kpc).

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz. 1227), zwanej dalej ustawą, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 1 stycznia 1999r.) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Okres składkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy wynosi dla mężczyzny 25 lat. Odnosnie natomiast przepisów dotychczasowych, które regulowały prawo do nabycia świadczenia emerytalnego przez mężczyznę w wieku niższym niż 65 lat w związku z wykonywaniem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, te przepisy to przede wszystkim Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.)

Zgodnie z § 3 i § 4 ust. 1 Rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli spełni łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. (§2pkt.1 Rozporządzenia....).

W realiach przedmiotowej sprawy przypadek wnioskodawcy należy oceniać przez pryzmat spełnienia przesłanek z art. 24 i 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz. 1227). Warunkiem uzyskania prawa do emerytury w świetle tych przepisów jest posiadanie 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15 lat pracy w warunkach szczególnych, przed dniem 1 stycznia 1999r. Pozostałe warunki tj. osiągnięcie wieku emerytalnego określonego w art. 32, nie przystąpienie do OFE i rozwiązanie stosunku pracy mogą nastąpić po 31.12.2008 r.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że wnioskodawca ukończył 60 rok życia, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący ponad 25 lat i złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Spór dotyczył natomiast kwestii czy przez co najmniej 15 lat pracował w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego pozwalają na stwierdzenie, że pracował on w takich warunkach ponad 15 lat.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz wydane na jego podstawie Zarządzenie Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 01.08.1983r., w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zakładach pracy (Dz.Urz. MBiPMB Nr 3, poz. 6), zawierają wykaz stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Tym samym o tym czy praca wykonywana przez pracownika może być zaliczona do pracy w warunkach szczególnych decyduje fakt umieszczenia danego stanowiska pracy w tych wykazach. Nadto musi być to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zgodnie zaś z wykazem A Dział XIV Rozporządzenia do prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego zalicza się pod pozycją 24 – kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko – techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Wymienione powyżej zarządzenie (...) zalicza do pracy w szczególnych warunkach w wykazie A Dziale XIV pod pozycją 24 pkt. 1 – stanowiska pracy, na których prace wykonywane są stale i bezpośrednio przy stanowisku wymienionym w wykazie.

Na marginesie należy wskazać, iż w postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych, którymi związany jest ZUS we własnym postępowaniu. Tym samym pomimo nie przedstawienia stosownych dokumentów lub też stosownych zaświadczeń Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego może uznać, iż w określonym czasie wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze.

Sąd uznał za wiarygodne przeprowadzone w sprawie dowody w postaci zeznań świadków, wnioskodawcy oraz zgromadzonych dokumentów.

Należy zwrócić uwagę, że przesłuchani w sprawie świadkowie w analogicznych okresach pracowali w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym. Wszyscy świadkowie bardzo szczegółowo opisali rodzaj czynności wykonywanych przez wnioskodawcę, a także charakter jego pracy. W ocenie Sądu mają oni najpełniejszą wiedzę na temat rodzaju pracy i zakresu czynności J. G.. Zeznania ich zaś są logiczne, wyczerpujące oraz korespondują z zeznaniami wnioskodawcy. Mając na uwadze treść zeznań świadków, zeznań wnioskodawcy oraz pozostałe dowody zgromadzone w sprawie Sąd uznał, iż wspólnie tworzą one logiczną i spójną całość, a tym samym zasługują na wiarygodność. Nadto na uwagę zasługuje fakt, iż organ rentowy nie kwestionował treści zeznań dopuszczonych w sprawie świadków, ani też nie przeprowadził żadnego dowodu przeciwnego, a tym samym Sąd nie miał podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że J. G. będąc zatrudnionym stale i w pełnym wymiarze czasu w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w okresach od dnia 02.08.1976r. do dnia 30.09.1979r., od dnia 01.04.1981r. do dnia 31.10.1982r., od dnia 01.03.1983r. do dnia 14.02.1999r., na stanowisku zastępcy kierownika budów, kierownika budowy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w dziale XIV poz. 24 pkt. 1 załącznika nr 3 wykazu A do Zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 01.08.1983r. Sąd uznał, że należało wyłączyć z okresu pracy wnioskodawcy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym okresy: od dnia 01.10.1979r. do dnia 31.03.1981r. (kierownik robót wykończeniowych), od dnia 01.11.1982r. do dnia 28.02.1983r. (praca w dziale wykonawstwa) oraz od dnia 13.06.1984r. do dnia 22.01.1985r. (praca na budowie eksportowej w Libii). Wymienione okresy nie zostały zaliczone do pracy w szczególnych warunkach ze względu, na to że kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko-techniczny nie były wykonywane stale i bezpośrednio przy stanowiskach pracowników wymienionych w wykazie zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 01.08.1983r.

Nawet po wyłączeniu tych okresów wnioskodawca na dzień 01.01.1999r. legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych znacznie przekraczającym wymagane 15 lat.

Reasumując, stwierdzić należy, że w dniu złożenia wniosku tj. 03.10.2012r. odwołujący się spełnił wszystkie warunki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W tym samym dniu ukończył 60 rok życia.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. G. prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach począwszy od daty złożenia wniosku o to świadczenie tj. od dnia 03.10.2012r.

Na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc oraz § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy J. G. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt II wyroku).